Nemli Küflü Duvarlar

— *ÖNDER_34* · 29 Ekim 2021

Paslı demir çerçeveleriyle
Nemli küflü duvarlarıyla
Köhne metruk bir yapıda ki
İsli duvarlar
Eskiye dair neler anlatıyor neler.

Gözler canlı perde
Suskun dil coşuvermiş
Tam bir sessizlik içinde
Düşünceler kalemin ucunda
Dillendirilmeyenleri yazıyor.

Baktığım her yere
Güzden kalma bir manzara yansıyor
Ağacın döktüğü yaprakları
Rüzgar savurup
Kırık dökük penceremden içeri salıyor.

At ile it izinin bir birine karıştığı zamanda
Eski anıları özlemle anıyorum.
Bedeli ömürle ödenen keşkelerle
Geri gelmeyeceğini bile bile

Eskiden dost dendiğinde
Sayısı iki elin on parmağını
Geçen sayılardaydı
Bu zaman ki gibi beş parmağın
Sayısında bile değil vefa ve kıymet.

Sözüm meclisten dışarı
İstemem kem söz girsin içeri
Bozuyor artık atılan kemik
Güzel olan her şeyi
Sözün özü insanlığın katili
Çıkarcı nefisler yalanı doğru yapıyor